

וְאָמַר רַבִּי אֲבָא, כָּל הַפְּסוּקִים הִלְלוּ קוֹשִׁים זֶה עַל זֶה. בְּרֵאשׁוֹנָה כְּתוּב וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה. וְלָכֵן הָיָה יוֹשֵׁב בְּחָרָן. לָמָּה נִסַּע מִשָּׁם? שְׁפָתוֹב וַיֵּשֶׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי קְדָם. וּמִנֵּינ לָנוּ שְׁפָתָרָן הָיָה דִּירוּרָו שֶׁל לָבָן? שְׁפָתוֹב וַיֵּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מֵאִין אַתֶּם וַיֵּאמְרוּ מִחָרָן אֲנַחְנוּ. וַיֵּאמֶר הַיְדַעְתֶּם אֵת לָבָן בֶּן נַחוּר וַיֵּאמְרוּ יִדְעָנוּ. מִשְׁמַע דְּדִירוּרִיהַ דְּלָבָן, בְּחָרָן הָוּהּ.

וְאָמַר יַעֲקֹב אֵמַר, אֲנִי רוֹצֵה לְהַפְּסִי בְּשִׁכְנָה מְשׁוּם שְׂאֵנִי רוֹצֵה לְהַתְּחַתֵּן. כְּשֵׁאֲבָא נִשְׂא וְשִׁלַּח אֵת הָעֶבֶד, מֵצֵא עֵין הַמַּיִם, וְאָז הַזְדַּמְנָה לְאֲבָא אִשָּׁה, וְהָיָה בְּמָקוֹם הַזֶּה לֹא מֵצֵאתִי לֹא עֵין וְלֹא בָּאָר וְלֹא מַיִם, וּמִיָּד - וַיֵּשֶׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי קְדָם, וְשֵׁם הַזְדַּמְנָה לוֹ בָּאָר, כְּמוֹ שְׂאֵמְרָנוּ, וְהַזְדַּמְנָה לוֹ אִשְׁתּוֹ.

רַבִּי אֲלֶעָזָר אָמַר, חָרָן, שֵׁם הָיָה וְדַאי, וְהַבְּאֵר הַזֶּה הָיְתָה בְּשָׂדֵה. שְׂאֵם לֹא כָּף, לָמָּה כְּתוּב וַתֵּרֶץ וַתִּגַּד לְאַבְיָה? אֲלֵא מְשׁוּם שְׁהָיָה סְמוּךְ לַעִיר.

וְאָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר, יַעֲקֹב שְׁהַזְדַּמְנָה לוֹ אִשָּׁה עַל הַבְּאֵר, לָמָּה לֹא הַזְדַּמְנָה לוֹ לְאֵה, שְׁהָרִי הַעֲמִידָה לוֹ לַיעֲקֹב כָּל אוֹתָם הַשְּׂבָטִים? אֲלֵא שְׂאֵת לְאֵה לֹא רָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזוּנְגָה עִם יַעֲקֹב בְּגִלּוּי, שְׁפָתוֹב וַיְהִי בַּבֶּקֶר וְהָיָה הַיָּא לְאֵה. (מַכְלָל) שְׁהָרִי קְדָם לֹא הַתְּגַלָּה הַדְּבָר.

וְעוֹד, כְּדִי לְמַשֵּׁךְ אֵת עֵינוֹ וְלָבוֹ שֶׁל יַעֲקֹב בִּיפֵי שֶׁל רַחֵל, לַעֲשׂוֹת שֵׁם אֵת דִּירוּרָו, וּבְשִׁבְלֵה הַזְדַּמְנָה לוֹ לְאֵה וְהַקִּימָה אֵת כָּל אוֹתָם הַשְּׂבָטִים. בְּמָה יָדַע יַעֲקֹב מִי הִיא רַחֵל? אֲלֵא שְׂאוֹתָם הַרוֹעִים אָמְרוּ

וְאָמַר רַבִּי אֲבָא, כָּל הַנִּי קְרָאֵי קְשִׁין אֶהְדִּידִי, בְּקִדְמִיתָא כְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית כח)

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה, וְלָבָן בְּחָרָן הָוּהּ יְתִיב, אֲמַאי נָטִיל מִתְּמָן, דְּכְתִיב (בְּרֵאשִׁית כט) וַיֵּשֶׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי קְדָם. וּמִנֵּלָן דְּבְחָרָן הָוּהּ דִּירוּרִיהַ דְּלָבָן, דְּכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית כט) וַיֵּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אַחֵי מֵאִין אַתֶּם וַיֵּאמְרוּ מִחָרָן אֲנַחְנוּ. וַיֵּאמֶר הַיְדַעְתֶּם אֵת לָבָן בֶּן נַחוּר וַיֵּאמְרוּ יִדְעָנוּ. מִשְׁמַע דְּדִירוּרִיהַ דְּלָבָן, בְּחָרָן הָוּהּ.

וְאָמַר יַעֲקֹב אֵמַר, אֲנָא בְּעֵינָא לְמִיעַל בְּשִׁכְנִיתָא, בְּגִין דְּבְעֵינָא לְאִזְדַּוּגָא. אֲבָא כַּד אֲתַנְסִיב וְשָׂדֵר לְעֶבְדָא, אֲשַׁפַּח עֵינָא דְּמַיָא, וְכַדִּין אִזְדַּמְנַת לִיהַ לְאֲבָא אֲתַתָּא. וְהָא כְּאַתֵּר דָּא, לֹא אֲשַׁפַּחְנָא לֹא עֵינָא וְלֹא בִירָא וְלֹא מַיָא, וּמִיָּד וַיֵּשֶׂא יַעֲקֹב רַגְלָיו וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי קְדָם, וְתַמָּן אִזְדַּמְנַת לִיהַ בִּירָא, כְּדַקְאֲמָרָן, וְאִזְדַּמְנַת לִיהַ אֲתַתִּיהַ.

רַבִּי אֲלֶעָזָר אָמַר, חָרָן תַּמָּן הָוּהּ וְדַאי, וְהָיָה בִירָא בְּחַקְלָא הָוּהּ. דַּאי לָאו הַכִּי, אֲמַאי כְּתִיב, (בְּרֵאשִׁית כט) וַתֵּרֶץ וַתִּגַּד לְאַבְיָה, אֲלֵא בְּגִין דְּהָוּהּ סְמוּךְ לְמַתָּא.

וְאָמַר רַבִּי אֲלֶעָזָר, יַעֲקֹב דְּאִזְדַּמְנַת לִיהַ עַל בִּירָא אֲתַתָּא, אֲמַאי לֹא אִזְדַּמְנַת לִיהַ לְאֵה, דְּהָא קְיַימָא לִיהַ לַיעֲקֹב כָּל אֵינוֹן שְׂבָטִין. אֲלֵא לְאֵה, לֹא בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְזוּוּגָא לִיהַ לַיעֲקֹב בְּאַתְגְּלִיָא, דְּכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית כט) וַיְהִי בַּבֶּקֶר וְהָיָה הַיָּא לְאֵה, (מַכְלָל)

דְּהָא קוֹדָם לָבָן לֹא אֲתַגְּלִיָא מְלָה. וְתוֹ, בְּגִין לְאֲמַשְׁכָּא עֵינָא וְלָבָא דִיעֲקֹב בְּשִׁפְרוֹ דְּרַחֵל, לְמַעַבַּד דִּירוּרִיהַ תַּמָּן, וּבְגִינָהּ (דף קנג ע"ב) אִזְדַּוּגַת לִיהַ לְאֵה,

וְאוֹקִימַת כָּל אֵינוֹן שְׂבָטִין. בְּמָה יָדַע יַעֲקֹב מֵאֵן הִיא רַחֵל. אֲלֵא דַּאינוֹן